

דף לה.

או"ח סימן קכד פ"א

עין משפט א.

א. אחר שסיימו הצבור תפלת לחש חוזר הש"ץ התפלה להוציא מי שאינו בקי^ב, וצריך היוצא בתפלת הש"ץ לכוין מתחלה ועד סוף^ל, ואינו מפסיק^מ ואינו משיח, ופוסע ג' פסיעות^נ בסוף כאדם שמתפלל לעצמו.

או"ח סימן תקצא פ"ד

עין משפט ב.

ג. אומרים עשרה פסוקים^ו של מלכויות, ועשרה של זכרונות, ועשרה של שופרות, ובכל ברכה ג' מהם של תורה ג' של כתובים^ז וג' של

כ. ר"ה ל"ג, גם אם אדם גמר תפלת לחש ועדיין הש"ץ לא התחיל החזרה אסור לדבר בין לחש לחזרה, ואפי' להפסיק בפסוקים אסור, וה"ה ללמוד אסור, כה"ח אות א' וכ"כ הבן איש חי פ' תרומה אות יו"ד.

ו. וענין החזרה להוציא את מי שאינו בקי, וזה לפי הפשט אבל לפי דברי האר"י ז"ל יש בחזרה סודות נפלאים ומעלת החזרה יותר גדולה מהלחש כמבואר בשער הכוונות דרוש א' דחזרת העמידה, וע"כ האר"י ז"ל היה עוצם עיניו כל חזרת הש"ץ ואין לבטל החזרה בשום אופן רק במקום אונס, כה"ח אות ב'.

והבקי אינו יוצא בתפלת הש"ץ אפי' בדיעבד, פרמ"ג א"א אות א', ומ"ב ס"ק א'.

ל. ואם אינו מבין מה שהש"ץ אומר אינו יוצא בשמיעה, מ"ב ס"ק ב', וכה"ח אות ד'.

מ. וגם אינו אומר ברוך הוא וברוך שמו, ולא מודים דרבנן, אבל אמן עונה, כמו בסעיף ו'.

נ. דבזה אין הש"ץ פוטר כמו שפוטר מתפלה ששם שומע כעונה, ולפ"ז צריך לכרוע ולזקוף באבות ובהודאה, כה"ח אות ז'.

ס. כנגד עשרה הלולים של "הללו א-ל בקדשו", וכנגד עשרת הדברות, וכנגד עשרה מאמרות שבהם נברא העולם. מגמ' ר"ה ל"ב ע"א. ובר"ה ט"ז ע"א.

ע. של הכתובים אומרים ובדברי קדשך כתוב לאמר ולא ע"י עבדיך הקדושים כמו ע"י עבדיך הנביאים משום שפסוקי הנביאים נאמרו בשליחות לאומרם לישראל, אבל של הכתובים לא נאמרו בשליחות אלא ברוח הקודש. כה"ח אות כ"א.

נביאים והעשירי של תורה פ. ואם רצה להוסיף רשאי.

הגה: מיהו אם לא התחיל בשום פסוק רק אמר ובתורתך כתוב לאמר יצא והיינו שאמר "ככתוב בתורתך" ז.

עין משפט ג. או"ח סימן ק סעיף א

א. תפלות של מועדות ושל ראשי חדשים צריך להסדיר תפלתו קודם שיתפלל כדי שתהיה שגורה בפיו.

הגה: וי"א דהיינו במתפלל בע"פ אבל במתפלל מתוך סידור מותר ק שהרי רואה מה שהוא מתפלל, וכן נוהגין.

עין משפט ד. או"ח סימן קכח סעיף כד

כה. העם שאחורי הכהנים אינם בכלל הברכה ר, אבל מלפניהם ומצידיהם בכלל, ואפי' מחיצה של ברזל אינה מפסקת ש, וגם

פ. ואם השלים בשל נביא יצא. מ"א ס"ק ד'.

צ. משנה ברורה אות יו"ד, ואם חל בשבת מסיים בברכה שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים ולא אומר "היום" ברחמים. כה"ח אות כ"ו.

ק. גם יעלה ויבא, ועל הנסים בחנוכה ופורים צריך שיהיה מתוך הסידור או יסדיר אותה לפני כן.

מ"מ הפיוטים צריך לסדר אותם ולהבין פירוש המילים, ולא מהני ספר בזה. וכן ברכת הלבנה יש לאומרה מתוך הסידור דפעמים עובר יותר מל' יום, ומשום כך אינה שגורה בפיו. כשמסדר תפלתו יסדרה בלי שם ומלכות. כה"ח אות ד' ה'.

ר. סוטה ל"ט, דבעינן פנים נגד פנים. ואותם העומדים בשקע בצד ההיכל אם המקומות קבועים ולא יכולים ללכת לדחוק חביריהם ממקומם הרי הם כאנוסים ובכלל הברכה. כן דעת הב"ח. והביא הכה"ח הרבה אחרונים שלא ס"ל כן ויש להחמיר בזה.

ש. אפי' בלא אנוסים וכ"ש תיבה שאינה מפסקת.

מאחוריהם אם הם אנוסים ת כגון העם שבשדות שטרודים במלאכתן
בכלל הברכה.

ת. אבל בלא אנוסים ולא הלכו נראה שאין הברכה חביבה להם משלא הלכו לקבל
את הברכה פנים בפנים, הלכך אינם בכלל ברכה. מרש"י סוטה ל"ח ע"ב.
עובר אורח שנכנס לבהכנ"ס ומצא שכהנים נושאים כפיהם יעמוד וישמע ב"כ, כה"ח
אות קמ"ט.